Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 5. Warszawa, dnia 15 lutego 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 90, poleconą 1 zł. 30 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

„Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu od dn. 1.I. 1928 r. będzie wydawany zeszytami, jako oddzielne wydawnictwo. Ukazanie się zeszytu w druku oraz cena zeszytu będzie każdorazowo ogłaszana w Dzienniku Urzędowym.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne: 50. Rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16.I. 1928 r. o przedłużeniu terminu wykonania rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27.XII. 1924 w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym. 51. Rozporządzenie Ministrów Skarbu z dnia 31.XII. 1927. w sprawie zmiany statutu T-wa Kred. Przemysłu Polskiego.

Organizacja władz: 52. Rozporz. Ministra Skarbu z dn. 31.XII. 1927 r. w sprawie zmiany organiz. urzędów skarbowych podat. i opłat skarbowych oraz komisyj szacunk. do podatków dochodow. i przemysłow. w okr. Izby Skarbowej w Poznaniu. 53. Rozporz. Ministra Skarbu z dn. 31.XII. 1927 r. w sprawie zmiany organiz. urzędów skarb. podatków i opłat skarb. oraz komisyj szacunk. do podatków dochodow. i przemysłow. w okr. Izby Skarbowej w Poznaniu. 54. Komunikat w sprawie uruchomienia nowych obwodów kontrolnych na obszarze Wojewód. Śląskiego.

Opłaty stemplowe: 55. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

Monopol Tytoniowy: 56. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9.I. 1928 r. w sprawie dodat. cennika detalicznej sprzedaży „Presówki" i „Skrętków Śląskich".

Monopol Spirytusowy: 57. Rozporz. Min. Skarbu z dnia 26.I. 1928 r. L. D. VI. 424/2/28 w sprawie komisowej sprzedaży wyrobów monopolu spirytusowego.

Monopol soli: 58. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 31.XII. 1927 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21.XI. 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19.II. 1925 oraz ustanowienia rabatu handlowego dla sprzedawców soli

Przepisy celne: 59. Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25.I. 1928 r w sprawie ceł maksymalnych. 60. Okólnik L. D. IV./11342/4/27 z dn. 25.I. 1928 r. w sprawie przesyłek tytoniowych zwracanych zagranicę. 61. Okólnik L. DIV. 401/4/28 z dn. 26.I. 1928 r. w sprawie urzędów włoskich, upoważnionych do wystawiania świadectw pochodzenia i legitymacji dla komiwojażerów.

Pożyczki państwowe: 62. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 9.I. 1928 r. w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagran., Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie wymiany obligacyj kolei węgiersko-galicyjskiej i obligacyj kolei północnej cesarza Ferdynanda na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej: 63. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23.I. 1928 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjon. państwowych, sędziów, prokuratorów, osób wojskowych, oraz emerytów wdów i sierot.

Przepisy ogólne.

50.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 16 stycznia 1928 r.

o przedłużeniu terminu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Termin wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1022), przedłużony do dnia 1 lipca 1928 r. rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 696), przedłuża się do dnia 31 grudnia 1928 r.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) Dr. *Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji:
(—) Romocki.

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 28 stycznia 1928 r. Nr. 8, poz. 55).

51.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1927 r.

w sprawie zmiany statutu Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Na zasadzie art. 1, 9 i 11 ustawy z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przyznania obligacjom Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego gwarancji skarbowej oraz uproszczonego ściągania należności rzeczonego Towarzystwa (Dz. U. R .P. Nr. 112, poz. 737) niniejszem zmienia się zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia członków Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego z dnia 23 marca 1926 r. po zasięgnięciu opinji Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej artykuły: 1, 2, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 41, 44, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 56, 57, 58, 61, 63, 65, 66, 70, 71, 73, 74, 76, 78, 79, 80, 81, 88, 89, 94, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 105, 106, 108 statutu Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego, wydanego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 203), które otrzymują brzmienie jak w załączniku.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 31 grudnia 1927 r. (poz. 49).

Art. 1.

Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego założone zostało przez właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych celem udzielania pożyczek w listach zastawnych, zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach, maszynach i urządzeniach zakładów przemysłowych, znajdujących się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2 .

Zaciągający pożyczkę w Towarzystwie zostaje jego członkiem z chwilą jej wydania i staje się odpowiedzialny za regularną wpłatę terminowych rat, przypadających od zaciągniętej przez niego pożyczki Członek Towarzystwa odpowiada zarówno z nieruchomości, maszyn i urządzeń, stanowiących zabezpieczenie pożyczki, jak i całym majątkiem osobistym do wysokości zaciągniętej pożyczki, zaległych rat i innych należności Towarzystwa.

Art. 6.

Istnienie Towarzystwa nie jest ograniczone żadnym terminem. W każdym czasie Walne Zgromadzenie, z zastosowaniem art. 58 niniejszego statutu, może zadecydować o zaprzestaniu wydawania nowych pożyczek i rozwiązaniu Towarzystwa po umorzeniu wszystkich udzielonych pożyczek.

Art. 8.

W ciągu pierwszych dziesięciu lat swego istnienia Towarzystwo może udzielać stosownie do życzenia członków pożyczek zarówno w walucie zagranicznej, a mianowicie: funtach szterlingach, dolarach i frankach franc., jak i w walucie polskiej. Po upływie dziesięciu lat istnienia Towarzystwo może udzielać pożyczek tylko w walucie polskiej.

Art. 10.

Pożyczki udzielane będą jedynie w listach zastawnych Towarzystwa według nominalnej ich wartości w ścisłem zastosowaniu się do niniejszego statutu.

Na podstawie upoważnienia zainteresowanych członków Towarzystwa i na mocy uchwały Rady Nadzorczej Towarzystwa, zatwierdzonej przez Ministra Skarbu, Towarzystwo może umieścić lub sprzedać zagranicznym instytucjom finansowym część lub całość każdej serji listów

zastawnych na rachunek swych członków, którzy zaciągnęli pożyczki w listach zastawnych tej serji.

W razie dokonania takiej tranzakcji, protokół wydania listów zastawnych oraz sposób i miejsce losowania listów zastawnych, a także sposób podpisywania świadectw tymczasowych i listów zastawnych mogą być za zezwoleniem Ministra Skarbu dokonywane w inny sposób i przez inne osoby, niż to przewidziano w art. 28, 43 i 70 niniejszego statutu.

Za podstawę do ustalenia wysokości pożyczki służyć będzie dokonane według przepisów art. 94 i 95 niniejszego statutu oszacowanie nieruchomości, maszyn i urządzeń przemysłowych, będących zabezpieczeniem pożyczki.

Oszacowanie to będzie dokonywane według cen i zasad, ustalonych przez Zarząd Towarzystwa i zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

Art. 11.

Wysokość pożyczek ustala Zarząd Towarzystwa, w żadnym jednak wypadku nie mogą one przekraczać 50% szacunku gruntów i budynków i 40% szacunku maszyn i urządzeń przemysłowych.

Art. 12.

Towarzystwo może udzielić pożyczki, niższej od normy, wskazanej w art. poprzedzającym, a nawet, w razie braku trwałego bezpieczeństwa, w zupełności odmówić pożyczki.

Jeżeliby się okazało, że opłaty czasowe lub wieczyste, zapisane na obszarze b. zaboru rosyjskiego — w dziale III wykazu hipotecznego, na obszarze b. zaboru austrjackiego — na karcie ciężarów, na obszarze b. zaboru pruskiego — w dziale II księgi gruntowej, mogą mieć wpływ na zmniejszenie bezpieczeństwa zaciągniętej pożyczki, w takim razie wysokość pożyczki, mającej być udzieloną, może być zmniejszona o skapitalizowaną na 5% wartość wszystkich tych opłat.

Art. 14.

Pragnący zaciągnąć pożyczkę w Towarzystwie wpłaca jednorazowo przy złożeniu podania w walucie krajowej na koszty organizacyjne sumę, określoną przez Zarząd Towarzystwa, nie wyżej wszakże, niż ¼% od sumy żądanej pożyczki. W razie przyznania przez Zarząd Towarzystwa pożyczki mniejszej od żądanej, odpowiednia nadwyżka tej opłaty zostanie zwrócona składającemu podanie. Zwrot całkowity wpłaconej na koszty organizacyjne sumy może nastąpić tylko w wypadkach odmowy Zarządu udzielenia pożyczki.

Art. 18.

Należne Towarzystwu corocznie sumy wnoszone będą w dwóch półrocznych terminach, oznaczonych przez Zarząd Towarzystwa, w równych ratach, zgóry gotowizną lub ubiegłemi kuponami i wylosowanemi listami zastawnemi, przyczem opłaty, przewidziane w art. 13 i 16, winny być wnoszone w tej walucie, w jakiej pożyczka została udzielona. Jednocześnie z wpłatą półrocznych rat dłużnik winien zwrócić uiszczone za niego przez Towarzystwo, zgodnie ze statutem, opłaty i wpłacić określone przez Zarząd odsetki i kary za zwłokę.

Art. 19.

Pragnący otrzymać pożyczkę w Towarzystwie składa Zarządowi podanie o udzielenie jej z załączeniem:

a) wypisu wykazu hipotecznego nieruchomości, na której ma być zabezpieczona pożyczka;
b) planu geometrycznego i sytuacyjnego nieruchomości z oznaczeniem istniejących na niej zabudowań;
c) planu rozmieszczenia w poszczególnych budynkach i pomieszczeniach maszyn i urządzeń;
d) wykazu znajdujących się w nieruchomości maszyn i urządzeń;
e) wszelkich dokumentów i dowodów, jakie będą zażądane przez Zarząd Towarzystwa Kredytowego.

Art. 20.

Pragnący zaciągnąć pożyczkę w Towarzystwie ponosi wszystkie koszty związane z oszacowaniem zakładu przemysłowego, mającego być zabezpieczeniem pożyczki, przygotowaniem dokumentów i wydaniem pożyczki, i w tym celu, wraz z podaniem o pożyczkę, wnosi do kasy Towarzystwa kaucję, której wysokość określa Zarząd Towarzystwa. Na żądanie Towarzystwa suma, wpłacona tytułem kaucji, winna być przez ubiegającego się o pożyczkę uzupełniana do wysokości rzeczywistych, ponoszonych na ten cel przez Towarzystwo kosztów. Powyższe koszty ponosi ubiegający się o pożyczkę bez względu na to, czy pożyczka udzielona zostanie czy też nie.

Art. 21.

Po rozpoznaniu dokumentów, przedstawionych przy podaniu o udzielenie pożyczki, nastąpi oszacowanie przez Towarzystwo nieruchomości, maszyn i urządzeń przemysłowych, mających służyć na zabezpieczenie pożyczki, według przepisów zamieszczonych w art. 10, 94 i 95 niniejszego statutu.

Art. 22.

Na zasadzie zebranych danych i szacunku Zarząd Towarzystwa określa wysokość i warunki pożyczki lub odmawia jej udzielenia.

Art. 24.

Do aktu, wskazanego w artykule poprzedzającym, dołączony będzie inwentarz maszyn i urządzeń przemysłowych, które łącznie z nieruchomością stanowić będą zabezpieczenie pożyczki.

Art. 25.

Celem zabezpieczenia procentów, nie mających jednakowego pierwszeństwa hipotecznego z kapitałem, kar i opłat za zwłokę, kosztów egzekucyjnych i administracyjnych oraz należności, przypadających Towarzystwu za zapłacone przez nie składki ubezpieczeniowe i tym podobnych

wydatków, równocześnie z zapisem sumy pożyczkowej zapisana zostanie bezpośrednio po nim na rzecz Towarzystwa kaucja w wysokości, jaką określi Zarząd Towarzystwa, lecz nie wyższej, niż 20% od sumy pożyczki.

Art. 26.

Hipoteczne zabezpieczenie pożyczki Towarzystwa będzie dokonane w sposób następujący: dla b. zaboru rosyjskiego: jeżeli akt pożyczki będzie przez wydział hipoteczny zatwierdzony, jako odpowiadający wymaganiom art. 20 ustawy hipotecznej z r. 1818, — pożyczka wniesiona zostanie na pierwsze miejsce działu IV wykazu hipotecznego; dla b. zaboru austrjackiego: na podstawie zapisu długu wyjednane zostanie od właściwego sądu hipotecznego tabularne zabezpieczenie udzielonej pożyczki zapomocą potrzebnych wpisów i adnotacyj; dla b. zaboru pruskiego: na podstawie zapisu długu Towarzystwo otrzyma z sądu list hipoteczny, odnoszący się do udzielonej pożyczki.

Art. 27.

Postanowienie Zarządu Towarzystwa o przyznaniu pożyczki traci swą moc, a kaucja, wspomniana w art. 20, przechodzi na własność Towarzystwa, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od dnia zawiadomienia o przyznanej pożyczce ubiegającego się na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego akt pożyczki nie będzie zeznany i nie zostanie zapisany czystym (stanowczym) wpisem; na obszarze b. zaboru pruskiego — jeżeli Towarzystwo nie otrzyma listu hipotecznego, odnoszącego się do udzielonej pożyczki.

Art. 28.

Wypłata, t. j. wydanie listów zsatawnych z kuponami, opatrzonych pieczęcią i podpisami Zarządu Towarzystwa oraz podpisem Delegata Ministra Skarbu, następuje w kasie głównej Towarzystwa, względnie w kasie właściwego oddziału Towarzystwa, przy sporządzeniu oddzielnego o tem protokółu: na obszarze b. zaboru rosyjskiego — po złożeniu świadectwa hipotecznego o tem, że pożyczka została wpisana we właściwe miejsce wykazu hipotecznego; na obszarze b. zaboru austrjackiego— po złożeniu wyciągu hipotecznego, stwierdzającego, iż wszystkie wpisy, przewidziane w zapisie długu, zostały dozwolone i wykonane w księdze gruntowej; na obszarze b. zaboru pruskiego po otrzymaniu z sądu listu hipotecznego.

Po wykonainu wszystkich powyższych formalności nastąpić może również, za zezwoleniem Ministra Skarbu, wydanie listów zastawnych przez bank z siedzibą w Polsce lub przez bank zagraniczny. W tym wypadku protokół wydania może być sporządzony przez pełnomocnika Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Art. 32.

Delegaci Towarzystwa mają prawo kontrolować w każdej chwili, w jakim stanie i czy na właściwych miejscach znajdują się wszystkie maszyny i urządzenia.

Art. 34.

Wypłatę terminową procentów od listów zastawnych i należności za wylosowane listy zastawne zabezpiecza Towarzystwo właścicielom listów zastawnych a) hipoteką stanowiących zabezpieczenie pożyczki nieruchomości, jak również maszyn i urządzeń przemysłowych, bez względu na to, czy zostały one zapisane do wykazu hipotecznego, b) odpowiedzialnością poszczególnych członków Towarzystwa z całego ich majątku do wysokości pożyczek, zaciągniętych przez każdego z nich, c) kapitałem zapasowym i całym majątkiem Towarzystwa.

Art. 35.

Niezależnie od zabezpieczenia przewidzianego w art. 34, zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 562), Rzeczpospolita Polska gwarantuje solidarnie posiadaczowi listów zastawnych, wypuszczonych przez Towarzystwo w walutach zagranicznych, terminową i całkowitą zapłatę kapitału, należnych odeń procentów oraz sum amortyzacyjnych, przeznaczonych dla wycofania z obiegu listów zastawnych, w terminach, w których wymieniony kapitał, raty procentowe i sumy amortyzacyjne powinny być zapłacone.

W razie wykonania przez Skarb Państwa prawa regresu z tytułu powyższej gwarancji, zaspokojenie pretensji Skarbu nastąpić winno ze źródeł wymienionych w art. 34 niniejszego statutu i w kolejności, wskazanej w tymże artykule.

Art. 37.

(Skreślony).

Art. 38.

(Skreślony).

Art. 39.

Listy zastawne wypuszczane będą na okaziciela w ciągu pierwszych dziesięciu lat istnienia Towarzystwa w walutach zagranicznych lub walucie polskiej, a po upływie lat dziesięciu tylko w walucie polskiej, w odcinkach, których wysokość określi Rada Nadzorcza i zatwierdzi Minister Skarbu.

Świadectwa tymczasowe i listy zastawne, na żądanie ich posiadaczy, mogą być rejestrowane, jako imienne.

Art. 41.

Posiadacze kuponów od listów zastawnych Towarzystwa wolni są od wszelkich z ich tytułu opłat. Przypadające od tych kuponów podatki opłaca Towarzystwo na rachunek dłużników.

Art. 44.

Okaziciele wylosowanych listów zastawnych otrzymają całkowitą ich wartość nominalną, jeżeli złożą listy z kuponami za wszystkie półrocza następujące po półroczu, w którem było uskutecznione losowanie. Wartość brakujących kuponów potrąca się z należności za listy zastawne.

Art. 45.

W razie zagubienia lub utraty listy zastawne Towarzystwa podlegają anulacji w myśl przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 401) o utraconych tytułach na okaziciela względnie w myśl prawa, jakie będzie obowiązywać w dniu zgłoszenia o utracie.

Wzamian za uszkodzone listy zastawne lub kupony wydaje się duplikaty. Żądający wydania duplikatu winien przedstawić Zarządowi Towarzystwa uszkodzone listy zastawne lub kupony wraz z funduszem na koszty wygotowania nowych listów zastawnych lub kuponów w miejsce uszkodzonych. Nowe listy zastawne lub kupony z napisem „duplikat“ wydaje się właścicielowi, uszkodzone zaś podlegają zniszczeniu.

Art. 47.

Lokaty w listach zastawnych Towarzystwa są uważane za lokaty z bezpieczeństwem pupilarnem.

Art. 49.

Dłużnik ma prawo w każdym czasie spłacić pożyczkę w całości lub w części listami zastawnemi tej samej serji w nominalnej wartości lub gotowizną w walucie, w której była udzielona pożyczka.

W razie spłaty przedterminowej dłużnik opłaca półroczną ratę bieżącą.

Jeżeli spłata jest dokonana gotowizną w ciągu półrocza po dopełnionem losowaniu, dłużnik opłaca oprócz półrocznej raty bieżącej jeszcze półroczny procent na zapłatę kuponów od listów zastawnych, podlegających wycofaniu.

Art. 51.

Niezależnie od wypadków uchybienia przez dłużnika zobowiązaniom, wskazanym w art. 29 i 31, Towarzystwo może żądać zwrotu całkowitej pożyczki, jeżeli właścicielowi przedsiębiorstwa, obciążonego pożyczką, ogłoszono upadłość lub przedsiębiorstwo przestało być czynne.

Towarzystwo może zażądać zwrotu części lub całej pożyczki w razie takich zmian w przedsiębiorstwie przemysłowem, które mogą zmniejszyć bezpieczeństwo pożyczki.

Art. 53.

Kapitał zapasowy tworzy się: a) z procentów, wnoszonych na ten kapitał przez zaciągających pożyczkę, zgodnie z art. 16 statutu, b) z pozostającej po potrąceniu wydatków na administrację reszty z opłat, wnoszonych na ten cel w myśl art. 17 statutu, o ile w myśl decyzji walnego zgromadzenia sumy te nie znalazły innego przeznaczenia, c) z kar pieniężnych, pobieranych za nieregularne wnoszenie należnych Towarzystwu rat terminowych, d) z sum, przechodzących na rzecz Towarzystwa za kupony i listy zastawne, ulegające przedawnieniu z mocy art. 46 statutu, e) z procentów od kapitału zapasowego i f) z nadwyżek wpływów Towarzystwa nad wydatkami.

Art. 55.

Kapitał zapasowy winien być lokowany w walorach pupilarnych, opiewających na walutę, w której wypuszczono listy zastawne, w stosunku do sumy pożyczek, wydanych w każdej walucie.

Kapitał zapasowy może być lokowany również w nieruchomościach w wysokości, nieprzekraczającej połowy całej sumy tego kapitału.

Art. 56.

W razie likwidacji Towarzystwa cały jego majątek będzie użyty pod kontrolą Ministra Skarbu na cele użyteczności publicznej, na zasadzie uchwały walnego zgromadzenia.

Art. 57.

Władze Towarzystwa stanowią: Zarząd, Rada Nadzorcza i Walne Zgromadzenie członków.

Art. 58.

Zarząd, Rada Nadzorcza i Walne Zgromadzenie rozstrzygają prostą większością głosów, w razie równości głosów przeważa zdanie przewodniczącego.

Z pod tego przepisu wyjęte są uchwały Walnego Zgromadzenia: 1) co do uzupełnienia lub zmiany statutu, 2) co do przedterminowego odwołania członków Zarządu i 3) co do rozwiązania Towarzystwa i jego likwidacji, — w których to razach do ważności uchwały wymaga się: co do dwóch pierwszych punktów — większości ⅔ głosów, co do trzeciego punktu — większości ¾ głosów obecnych na Zgromadzeniu członków przy udziale stowarzyszonych, reprezentujących przynajmniej ½ sumy pozostającego do umorzenia długu Towarzystwa z tytułu emisji listów zastawnych. W razie nieprzybycia takiej ilości członków, Zgromadzenie winno być zwołane powtórnie najwcześniej w ciągu siedmiu dni i będzie ono prawomocne bez względu na ilość obecnych na Zgromadzeniu, jednakże wymagana do uchwały większość głosów obecnych na Zgromadzeniu, przewidziana w artykule niniejszym, pozostaje bez zmiany. Uchwały co do punktów pierwszego i trzeciego ulegają zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

Art. 61.

Na wypadek ustąpienia członka Zarządu, jego nieobecności lub niemożności pełnienia obowiązków, wybiera się zastępców członków Zarządu na zasadach, wskazanych w artykule poprzedzającym. Przez czas pełnienia obowiązków członków Zarządu zastępcy używają wszelkich praw, służących członkom Zarządu, i, narówni z nimi, odpowiadają za czynności Zarządu. Poza czasem zastępstwa zastępcy członków Zarządu mają prawo uczestniczenia w posiedzeniach Zarządu z głosem doradczym.

Zastępca, obejmujący czynności ustępującego członka Zarządu, pełni je do najbliższego Walnego Zgromadzenia, które wybiera nowego członka Zarządu na czas do upływu kadencji ustępującego członka.

Art. 63.

Do ważności postanowień Zarządu potrzebna jest obecność Prezesa lub Wiceprezesa i przynajmniej dwóch członków Zarządu, a w razie nieobecności Prezesa i Wiceprezesa — obecność czterech członków Zarządu. Zastępców powołuje Prezes Zarządu w porządku większości głosów, otrzymanych przez nich na Walnem Zgromadzeniu.

O każdej zmianie zaszłej w stałym składzie Zarządu, Towarzystwo podaje w „Monitorze Polskim" do powszechnej wiadomości.

Art. 65.

Zarząd prowadzi wszystkie sprawy Towarzystwa; w szczególności do obowiązków jego należy: a) zaprowadzenie i prowadzenie rachunkowości, korespondencji i kasy, b) mianowanie i uwalnianie urzędników, wyznaczanie ich wynagrodzenia i podział pracy, c) zawieranie umów i wydawanie pełnomocnictw w imieniu Towarzystwa, d) nabywanie i sprzedawanie nieruchomości, e) układanie projektów rocznych budżetów, bilansów i sprawozdań, f) przyznawanie pożyczek i g) decydowanie we wszytkich sprawach Towarzystwa, z wyłączeniem tych, które podlegają rozpoznaniu Rady Nadzorczej lub Walnego Zgromadzenia.

Art. 66.

W celu sprawniejszego wykonywania czynności Zarządu w sprawach pożyczek, za zezwoleniem Ministra Skarbu mogą być tworzone prowincjonalne oddziały Towarzystwa, zarządzane przez oddzielną stałą Delegację, składającą się z jednego członka Zarządu Towarzystwa z nominacji Zarządu, jako przewodniczącego Delegacji, oraz dwóch członków i dwóch zastępców, powołanych przez Zarząd. Jeden członek Delegacji i jeden zastępca powołani być winni z liczby członków Towarzystwa, posiadających przedsiębiorstwa na terytorjum oddziału. Tworzenie oddziałów Towarzystwa, określanie terenu ich działalności oraz wybór członków Delegacji oddziałowej i ich zastępców, dokonywane będą na mocy uchwały Zarządu, zatwierdzonej przez Radę Nadzorczą.

Art. 70.

Umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa, czeki, żądania zwrotu pieniędzy i walorów z instytucyj kredytowych i wogóle wszystkie akty i dokumenty, zobowiązujące Towarzystwo, winny być zaopatrzone w dwa podpisy z pomiędzy następujących osób: członków Zarządu i ich zastępców lub jednego z Dyrektorów, lub osób upoważnionych przez Zarząd, łącznie z jednym z członków Zarządu lub ich zastępców.

Dla czynności notarjalnych i hipotecznych Zarząd może jednakże w każdym poszczególnym wypadku wydać plenipotencję jednej osobie do podpisywania w imieniu Towarzystwa.

Listy zastawne względnie świadectwa tymczasowe Towarzystwa podpisuje Prezes Zarządu lub jego zastępca oraz Delegat Ministra Skarbu, których podpisy mogą być odbite mechanicznie (facsimile), jak również Dyrektor Towarzystwa i księgowy.

Korespondencja zwykła Towarzystwa winna być zaopatrzona również w podpisy dwu wymienionych wyżej osób, uprawnionych przez Zarząd. Listy o charakterze informacyjnym, korespondencja i dokumenty wewnętrzne podpisywane są przez jednego z dyrektorów lub jedną z osób upoważnionych.

Do odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek, dokumentów i t. d. wystarcza jeden tylko podpis członka Zarządu, zastępcy, Dyrektora lub osoby, upoważnionej przez Zarząd.

W art. 71

wstęp i punkty 3 i 10 otrzymują brzmienie:

Zarząd przedstawia corocznie Walnemu Zgromadzeniu bilans i sprawozdanie obejmujące wszystkie ważniejsze rozporządzenia i uchwały tak Zarządu, jak i Rady Nadzorczej oraz Walnych Zgromadzeń, odbytych w ciągu roku.

W każdem sprawozdaniu winny znajdować się wiadomości następujące:

1) o sumie pożyczek spłaconych przez dłużników w ciągu okresu sprawozdawczego: a) przez coroczne obowiązkowe opłaty na umorzenie, b) przez zwrot części kapitału, niezależnie od obowiązkowego umorzenia, c) przez ściągnięcie pożyczki drogą sprzedaży nieruchomości i urządzeń w wypadkach, przewidzianych przez statut Towarzystwa i d) przez podniesienie wynagrodzenia ubezpieczeniowego za zniszczone części nieruchomości i urządzeń;

2) o liczbie i sumie listów zastawnych, podlegających zniszczeniu w okresie sprawozdawczym: a) spłaconych skutkiem wylosowania lub nabytych z wolnej ręki, b) wniesionych przez dłużników na rachunek długu.

Art. 73.

Zarząd podaje w „Monitorze Polskim" i wskazanych przez Ministra Skarbu pismach zagranicznych do publicznej wiadomości: 1) co sześć miesięcy bilans finansowy Towarzystwa, 2) uchwały Walnych Zgromadzeń, dotyczące zatwierdzenia bilansów i sprawozdań i 3) wyniki rewizyj, dokonywanych przez Radę Nadzorczą, oraz wszelkie co do nich wyjaśnienia Zarządu.

Art. 74.

W celu sprawdzenia dokonanego przez taksatorów Towarzystwa szacunku zakładów przemysłowych i ustalenia jego wysokości, tworzone są Komisje Szacunkowe w składzie osób, powoływanych przez Zarząd Towarzystwa. Komisje te działają pod przewodnictwem jednego z członków Zarządu lub delegata, wyznaczonego przez Zarząd.

Art. 76.

Corocznie z Rady Nadzorczej ustępować będzie po 3 członków z pomiędzy wybranych przez Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa i po jednym członku z pośród wybranych przez Zebranie Wyborcze właścicieli listów zastawnych.

Członkowie Rady ustępować będą w pierwszych latach istnienia Towarzystwa przez losowanie, następnie z kolei starszeństwa wyboru, przyczem ustępujący mogą być wybierani ponownie.

Art. 78.

Rada wybiera Prezesa i dwóch Wiceprezesów. W razie śmierci lub ustąpienia Prezesa lub dłuższej jego nieobecności Rada wybiera z grona swego nowego Prezesa na czas, na jaki był wybrany poprzedni Prezes.

Do ważności postanowień Rady Nadzorczej potrzebna jest obecność Prezesa lub Wiceprezesa i przynajmniej sześciu członków przy 12-to osobowym, ośmiu członków przy 16-to osobowym składzie.

Art. 79.

Rada Nadzorcza układa regulamin swych czynności.

Art. 80.

Rada Nadzorcza czuwa w ogólności nad czynnościami Zarządu i rozstrzyga w zakresie nadanej sobie władzy trudności, napotykane przez Zarząd.

Do szczególnej atrybucji Rady Nadzorczej należy: 1) zatwierdzanie, zmiana i uchylanie instrukcyj dla Zarządu i Komisyj Szacunkowych, 2) opinjowanie o wszelkich sprawach, podlegających zatwierdzeniu Walnego Zgromadzenia, 3) coroczne i nadzwyczajne rewizje czynności, ksiąg, rachunków i kas Towarzystwa.

Art. 81.

Walne Zgromadzenie członków jest najwyższą władzą Towarzystwa, decydującą ostatecznie w granicach niniejszego statutu o wszystkich sprawach, dotyczących Towarzystwa.

Ogłoszenie o Walnem Zgromadzeniu winno nastąpić w „Monitorze Polskim" na miesiąc przed wyznaczonym terminem. O ile w pierwszym terminie Walne Zgromadzenie nie dojdzie do skutku, drugie Walne Zgromadzenie, prawomocne bez względu na ilość obecnych, będzie zwołane nie wcześniej niż w siedem dni od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim" o powtórnem zwołaniu Zgromadzenia.

Art. 88.

Zebrania Wyborcze właścicieli listów zastawnych Towarzystwa zwoływane będą corocznie w terminie stałym, który Rada Nadzorcza oznaczy, celem wyboru przedstawicieli do składu Rady Nadzorczej, w myśl art. 77 niniejszego statutu.

Ogłoszenia o zebraniu winny być czynione w „Monitorze Polskim" oraz co najmniej w jednem z pism codziennych, wychodzących w Warszawie, i w jednem z pism zagranicznych przynajmniej na jeden miesiąc przed wyznaczonym terminem.

Art. 89.

Właściciele listów zastawnych, pragnący uczestniczyć w Zebraniu Wyborczem właścicieli listów, przynajmniej na 7 dni przed terminem Zebrania składają Zarządowi Towarzystwa listy lub też zaświadczenia instytucyj kredytowych krajowych i zagranicznych o tem, że listy zastawne Towarzystwa, wskazane dokładnie według numeru, znajdują się u nich na przechowaniu lub w zastawie i nie będą wydane do dnia następnego po Zebraniu Wyborczem.

Właściciele listów zastawnych mogą wykonywać swe prawo udziału i głosowania w Zebraniach Wyborczych również przez należycie do tego upełnomocnione osoby.

Art. 94.

Oszacowania zakładów przemysłowych dokonywane są przez techników szacunkowych Towarzystwa lub mianowanych przez Zarząd taksatorów. Szacowanie winno określić jaknajdokładniej z uwzględnieniem typu, stanu i stopnia zużycia rzeczywistą wartość placów, budynków, maszyn i urządzeń, mających być zabezpieczeniem pożyczki. Dokumenty szacunkowe winny zawierać również dokładne opisy przedmiotów, zabezpieczających pożyczkę.

Art. 96.

Wszystkie, stanowiące zabezpieczenie pożyczki, zabudowania, maszyny i urządzenia przed wydaniem pożyczki winny być ubezpieczone od ognia i wybuchu kotłów na sumę, nie niższą od sumy pożyczki, w jednej lub kilku instytucjach, wskazanych przez Zarząd. Wysokość sumy ubezpieczenia określa Zarząd. Suma, określona przez Zarząd przy przyznaniu pożyczki, obowiązuje dłużnika przy dorocznych odnowieniach ubezpieczenia do czasu otrzymania nowej ze strony Zarządu w tej mierze pisemnej instrukcji. Ubezpieczenie winno być zawarte w walucie pożyczki.

Art. 97.

Szczegóły wzajemnych stosunków Towarzystwa z instytucjami ubezpieczeniowemi objętę będą regulaminem, opracowanym przez Zarząd i Radę Nadzorczą Towarzystwa w porozumieniu z zainteresowanemi instytucjami ubezpieczeniowemi.

Regulamin ten, po zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu, będzie ogłoszony w „Monitorze Polskim".

Art. 98.

Polisy ubezpieczeniowe i dowody opłacenia składek ubezpieczeniowych winny być złożone i przechowywane w biurze Zarządu lub oddziałach Towarzystwa. W razie nieprzedstawienia przez dłużnika dowodów z opłacenia w terminie składek ubezpieczeniowych i dowodów odnowienia ubezpieczenia, Towarzystwo ma prawo zapłacenia tych składek i odnowienia ubezpieczenia na rachunek dłużnika — a następnie ściągnięcia poniesionych z tego tytułu wydatków z kaucji zapisanej na ten cel.

Art. 99.

W razie całkowitego zniszczenia przez ogień nieruchomości i urządzeń stanowiących zabezpie-

czenie pożyczki, Zarząd Towarzystwa, bez potrzeby uprzedniej zgody ze strony właściciela przedsiębiorstwa, odbiera z właściwej instytucji ubezpieczeniowej na rachunek odszkodowania, przypadającego właścicielowi, — sumę, pokrywającą nieumorzoną resztę pożyczki Towarzystwa z wszelkiemi zaległościami i kosztami, następnie wycofuje z obiegu listy zastawne na sumę, potrzebną do skreślenia z hipoteki całkowitej pożyczki bądź przez zakup z wolnej ręki, bądź w drodze losowania, a zbywającą resztę zwraca instytucji ubezpieczeniowej dla wydania komu należy.

Art. 100.

W razie częściowego tylko spalenia, zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotów, stanowiących zabezpieczenie pożyczki, Zarząd Towarzystwa określa wysokość brakującej części zabezpieczenia i odpowiednią sumę odbiera z odszkodowania, przypadającego za uszkodzone przez pożar nieruchomości i urządzenia, według zasad, wskazanych w artykule poprzedzającym. Towarzystwo może zrzec się odszkodowania ubezpieczeniowego na rzecz właściciela zakładu przemysłowego w razie, gdyby pomimo szkody pozastałe mienie zabezpieczało całkowicie pożyczkę Towarzystwa.

Art. 101.

W wypadkach, przewidzianych w dwóch poprzednich artykułach, na prośbę dłużników Towarzystwo może zatrzymać odebrane z instytucji ubezpieczeń fundusze i wydawać je dłużnikom stopniowo, w miarę przywracania do dobrego stanu uszkodzonych przez pożar części.

Jeżeli odbudowa nie będzie rozpoczęta w ciągu pół roku i zakończona w ciągu 2 lat po pożarze, odszkodowanie ubezpieczeniowe będzie obrócone na umorzenie pożyczki.

Art. 102.

W zakresie środków dochodzenia długów, obciążających przedsiębiorstwa będące zabezpieczeniem pożyczek Towarzystwa, oprócz zwykłych środków prawnych i uprawnień, wskazanych w artykułach 20 i 30 niniejszego statutu, Towarzystwu przysługują następujące uprawnienia:

1) na obszarze b. zaboru rosyjskiego — uprawnienia, wskazane w rozdziale VI ustawy Tow. Kred. m. Warszawy;

2) na obszarze b. zaboru austrjackiego — uprawnienia, wskazane w ustawie z dnia 21 czerwca 1882 r. (Dz. Ust. Nr. 81 z dn. 27 czerwca 1882 r. część XXVIII);

3) na obszarze b. dzielnicy pruskiej — uprawnienia, wskazane w rozdziale „o prawie przymusowego wykonania przez Ziemstwo Kredytowe" statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Art. 105.

Na posiedzeniach władz Towarzystwa delegat ma głos doradczy, służy mu jednak prawo wnoszenia sprzeciwów i wstrzymywania wykonania uchwał, przeciw którym wniósł sprzeciw, i które, zdaniem jego, dotyczą szczególnie ważnych interesów Skarbu.

Art. 106.

Wnioski delegata, o których mowa w artykule poprzednim, wstrzymują wykonanie odnośnej uchwały organu Towarzystwa. Wnioski te winny być zgłoszone Zarządowi Towarzystwa oraz Ministrowi Skarbu w ciągu trzech dni od daty powzięcia uchwały, a następnie rozstrzygnięte przez Ministra Skarbu w ciągu dwóch tygodni od daty ich zgłoszenia.

Jeżeli decyzja Ministra Skarbu nie będzie zakomunikowana Towarzystwu w rzeczonym terminie, odnośna uchwała wchodzi w życie.

Art. 108.

O ileby Zarząd lub Rada Nadzorcza nie spełniały nałożonych na nich niniejszym statutem obowiązków, lub przekroczyły przepisy statutu względnie obowiązujących praw, z powodu czego Skarb Rzeczypospolitej Polskiej mógłby być narażony na straty z tytułu objętej gwarancji za listy zastawne Towarzystwa, Minister Skarbu będzie mógł powyższe organa Towarzystwa rozwiązać, w miejsce ich najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy od daty rozwiązania zarządzić nowe wybory tych organów, ustanawiając na czas przejściowy mianowany przez siebie Zarząd, a nawet, zarządzić (niezależnie od art. 6 i 58 niniejszego statutu) i przeprowadzić likwidację Towarzystwa.

(Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 49).

Organizacja władz.

52.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1927 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków: dochodowego i przemysłowego w okręgu izby skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie § 1 rozoprządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z roku 1922 Nr. 4, poz. 19), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący na obszarze miasta Poznania I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych i na jego miejsce tworzy się dwa urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych według podziału terytorjalnego podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Nowoutworzone urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych otrzymują numer porządkowy I i IV.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejącą dotychczas przy zniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych komisję szacunkową dla spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, każdą w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Poznaniu.

§ 4. Istniejące dotychczas przy zniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych dwie komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego po jednej dla każdego z terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, każdą w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Poznaniu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1928 r. i z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 31 grudnia 1927 r. (poz. 47).

WYKAZ

granic I i IV urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań.

Okrąg administracyjny zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dzielić będzie na dwie części granica biegnąca (od północy na południe) od punktu przecięcia się ulicy Przepadek z torem kolejowym Dworzec główny — Tama Garbarska, ul. Przepadek, placem Niepodległości, Wałami ks. Józefa (do ulicy św. Wojciecha) ul. św. Wojciecha, Wolnicą, ulicą Wroniecką, ulicą Masztalarską, ul. Rynkową, zachodnią stroną Starego Rynku, ulicą Szkolną, częścią ulicy Koziej (koło szpitala miejskiego), ulicą Szkolną do wylotu ulicy Strzeleckiej przez plac Świętokrzyski.

Część okręgu administracyjnego położona na wschód od opisanej granicy łącznie z domami znajdującemi się po obu stronach ulic, wymienionych jako graniczne stanowić będzie okrąg administracyjny nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych Poznań IV. Część zaś okręgu, położona na zachód od tejże granicy stanowić będzie okrąg administracyjny nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych Poznań I z tem że do okręgu tegoż urzędu włącza się plac Świętokrzyski.

(Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 47).

53.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1927 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków: dochodowego i przemysłowego w okręgu izby skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z roku 1922 Nr. 4, poz .19), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący na obszarze miasta Bydgoszczy urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na miasto Bydgoszcz i na jego miejsce tworzy się dwa urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych według podziału terytorjalnego podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Nowoutworzone urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych otrzymują numer porządkowy **I i II.**

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejącą dotychczas przy zniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych komisję szacunkową dla spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, każdą w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Bydgoszczy.

§ 4. Istniejące dotychczas przy zniesionym urzędzie podatków i opłat skarbowych komisje szacunkowe do podatku przemysłowego przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1928 r. i z tym dniem tracą moc obowią-

zującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 31 grudnia 1927 r. (poz. 48).

WYKAZ

granic I i II urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych na miasto Bydgoszcz.

Okrąg administracyjny zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dzielić będzie na dwie części rzeka Brda. Część tego okręgu położona na lewym brzegu Brdy stanowić będzie okrąg administracyjny nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych Bydgoszcz I, zaś część położona na prawym brzegu Brdy stanowić będzie okrąg administracyjny nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych Bydgoszcz II.

Dz. U. R P. z dnia 24 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 48).

54.

KOMUNIKAT.

Na obszarze Województwa Śląskiego zostały w dniu 1 grudnia 1927 r. uruchomione dwa nowe obwody kontrolne Inspektorów Kontroli skarbowej w Tarnowskich Górach i w Skoczowie.

Obwód kontrolny w Tarnowskich Górach podlega Urzędowi skarbowemu Akcyz i Monopoli Państwowych w Mysłowicach, zaś obwód kontrolny w Skoczowie Urzędowi skarbowemu Akcyz i Monopoli Państwowych w Cieszynie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Wojtowicz.*

Opłaty stemplowe.

55.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu *).

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz.713).

131. *(art. 72).* Jeżeli w rachunku, wystawionym przez cukrownię lub jej komisanta, a stwierdzającym należność za cukier, sprzedany odbiorcy rachunku, wymieniono oddzielnie należność z tytułu podatku spożywczego i oddzielnie resztę należności za sprzedany cukier, to opłatę stemplową w wysokości 0,2%, przewidzianą w punkcie „a" art. 72 u. o. s., należy obliczyć **od sumy** obu tych pozycyj. Jeżeli w przypadku sprzedaży cukru przez cukrownię lub jej komisanta sprzedawca doręczył kupującemu dwa rachunki, z których jeden wymienia tylko należność z tytułu podatku spożywczego, a drugi resztę należności za sprzedany cukier, to jeden i drugi rachunek podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,2%, przewidzianej w punkcie „a" art. 72 u. o. s.

W myśl bowiem powołanego art. 72, podlega opłacie stemplowej każde pismo, stwierdzające całkowite lub częściowe wykonanie przez sprzedawcę umowy o sprzedaż rzeczy ruchomej, jeżeli wymienia należność za rzecz sprzedaną. Przez „należność za rzecz sprzedaną" należy rozumieć tę sumę, do której uiszczenia zobowiązuje się kupujący wzamian za zobowiązanie się sprzedawcy do dostarczenia rzeczy — o ile to zobowiązanie kupującego jest w zwyczajnym toku rzeczy warunkiem, od którego sprzedawca uzależnia swoje zobowiązanie. Do „należności za rzecz sprzedaną" należy więc nietylko kwota, wyrażająca zysk sprzedawcy, ale nadto wszystkie wydatki, które w zwyczajnym toku rzeczy ponosi sprzedawca przed sporządzeniem kontraktu sprzedaży. Ponieważ zaś w myśl ustępu pierwszego art. 8 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. Nr. 81, poz. 700) do uiszczenia podatku od cukru, wyprodukowanego w Polsce, obowiązana jest osoba, wprowadzająca cukier do wolnego obrotu, a zatem w szczególności cukrownia, przeto wyłączenie podatku spożywczego z podstawy wymiaru opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 72 u. o. s., byłoby równie bezzasadne, jak np. wyłączanie wydatków na zakupno surowca, lub na robociznę, lub na pokrycie podatku przemysłowego. (L. D. V. 3365/6/27).

132. *(art. 107).* W przypadku konkretnym przedsiębiorstwo fabryczne, będące własnością trzech osób, zostało wniesione jako wkład rzeczowy do nowoutworzonej spółki akcyjnej. Założyciele spółki wystąpili z wnioskiem o ustalenie, że mają zastosowanie postanowienia art. 107 u .o. s., tyczące się przekształcenia spółki na spółkę innego rodzaju. Ministerstwo Skarbu odmówiło temu wnioskowi, gdyż petenci nie udowodnili i nawet nie twierdzili, że trzy osoby, będące współwłaścicielami przedsiębiorstwa, o którem mowa, zawarły między sobą kontrakt spółki i ponieważ przepis ulgowy, zawarty w art. 107, tyczy się przypadku, w którym **spółka już istniejąca** zostaje przekształcona na spółkę innego rodzaju.

Stosunek **współwłasności** nie jest identyczny ze stosunkiem **spółki.** Wynika to w szczególności stąd, że stosunek współwłasności może powstać drogą spadkobrania (a zatem z faktu niezależnego od woli współwłaścicieli), gdy natomiast stosunek spółki wynika jedynie z zawarcia specjalnego kontraktu. Motywem zaś art. 107 jest okoliczność, że w przypadku przekształcenia spółki **już istniejącej** na spółkę innego rodzaju (jak również w przypad-

ku fuzji, t. j. połączenia się spółki **już istniejącej** ze spółką inną) została kiedyś uiszczona opłata stemplowa od kontraktu spółki, wobec czego słusznem jest pobranie opłaty niższej w przypadku zmiany struktury spółki, od której zawiązania już w swoim czasie opłatę uiszczono. (L. D. V. 619/6/28).

133. *(art. 114 i 116).* I. Jeżeli przy udzielaniu pożyczki **nie** zostaje sporządzony oblig (skrypt dłużny), a natomiast dłużnik wręcza wierzycielowi: a) **weksel blanco** oraz b) deklarację, w której oświadcza, że „na zabezpieczenie udzielonego kredytu w kwocie zł. . . . . , płatnego w dniu . . . . . . ", składa weksel blanco i upoważnia wierzyciela do wypełnienia tego wekslu w razie nieuiszczenia długu w umówionym terminie — to deklaracja ta podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,5% względnie 0,3% w myśl art. 114, względnie w myśl art. 116 u. o. s. lub art. 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Jeżeli prócz powyższej deklaracji wierzyciel otrzymuje deklarację, wystawioną przez osobę, która umieściła indos na wekslu blanco, a zawierającą upoważnienie do wypełnienia tego wekslu — to ta druga deklaracja podlega opłacie — według zasad, podanych w art. 139 u .o .s. — tylko wówczas, jeżeli została sporządzona albo uwierzytelniona sądownie lub notarjalnie.

II. Jeżeli przy udzieleniu pożyczki dłużnik— bądź **nie** sporządzając obligu (skryptu dłużnego) bądź prócz obligu oddzielnie sporządzonego—wystawia pismo, którem ustanawia hipotekę, celem zabezpieczenia pożyczki, to pismo takie podlega opłacie stemplowej według zasad, podanych w art. 84 oraz w ustępie drugim art. 86 u. o. s.

W razie ustanowienia hipoteki, celem zabezpieczenia nietylko sumy pożyczonej, lecz także należności ubocznych(odsetek, kosztów sądowych) należy uiścić:

a) w przypadku niesporządzenia obligu: 0,1% od kwoty, o którą suma hipoteki przewyższa sumę pożyczoną (art. 82, ustęp pierwszy u. o. s.),

b) w przypadku sporządzenia oddzielnego obligu i uiszczenia od niego należnej opłaty, przewidzianej w art. 114, względnie w art. 116, u. o. s. lub w powołanym wyżej art. 28 rozporządzenia o komunalnych kasach oszczędności: 3 zł. (art. 82, punkt 5 u. o. s.).

III. Pismo, którem wystawca przyrzeka odbiorcy udzielenie pożyczki pod warunkiem złożenia dokumentów, wymienionych wyżej w ustępie I (wekslu blanco i deklaracji), względnie w ustępie II (pisma, zawierającego ustanowienie hipoteki) — jest wolne od opłaty, a mianowicie na mocy zdania drugiego, ustępu drugiego, art. 134 u. o. s. (L. D. V. 11577/6/27).

134. *(art. 117 i 139).* Jeżeli, w przypadku udzielenia poręczenia (gwarancji), dłużnik składa poręczycielowi: a) weksel blanco a zarazem b) deklarację, w której upoważnia poręczyciela do wypełnienia wekslu na wypadek niewykonania zobowiązania, co do którego udzielono poręczenia i w razie pokrycia należności przez poręczyciela, to deklaracja ta podlega opłacie — według zasad, podanych w art. 139 u. o. s. — tylko wówczas, jeżeli została sporządzona albo uwierzytelniona sądownie lub notarjalnie.

Według tych samych zasad podlega opłacie deklaracja, złożona przez osobę, która umieściła indos na wekslu, o którym mowa, a zawierająca upoważnienie do wypełnienia tego wekslu (L. D. V. 11577/6/27).

Monopol tytoniowy.

56.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 stycznia 1928 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży „Presówki" i „Skrętków śląskich".

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następującą cenę detalicznej sprzedaży:

za 1 kg. „Presówki" . . . . na 12 zł.
za 1 sztukę„ Skrętków śląskich" na — zł. 84 gr.

§ 2. Jako najmniejszą ilość poboru gatunków wymienionych w § 1 oznacza się dla sprzedawców hurtowych najmniejszą jednostkę oryginalną opakowania zewnętrznego.

§ 3. Sprzedaż detaliczna „Presówki" dla konsumentów będzie się odbywać na wagę.

Skrętki mogą być dzielone na połówki.

§ 4. Presówka winna być sprzedawana z naczyń zamkniętych (skrzynie, beczki i t. p.); trzymanie na składzie Presówki bez żadnego opakowania jest wzbronione.

§ 5. „Presówka" i „Skrętki śląskie" będą sprzedawane wyłącznie na obszarze województwa śląskiego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 28 stycznia 1928 r. Nr. 8, poz. 59).

57.

Monopol spirytusowy.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 stycznia 1928 r.

w sprawie komisowej sprzedaży wyrobów monopolu spirytusowego.

Do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, wszystkich Izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów, Urzędów podatków i opłat skarbowych, Oddziałów D. P. M. S., Wytwórni oraz Państwowych Hurtowni D. P. M. S.

Ministerstwo Skarbu zarządza niniejszem w przedmiocie detalicznej sprzedaży wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego co następuje:

§ 1.

Osobom lub zarejestrowanym firmom, posiadającym i wykonywującym koncesję na sprzedaż wyrobów alkoholowych w naczyniach zamkniętych lub z prawem wyszynku, zakupującym wyroby monopolowe w najbliższych rejonowo państwowych hurtowniach, względnie wytwórniach, wyroby te mogą być oddawane do sprzedaży komisowej, przyczem wartość oddanego do komisowej sprzedaży towaru (łącznie z opakowaniem) może wynosić od zł. 500 do zł. 5.000.

§ 2.

W celu zabezpieczenia oddanych w komis wyrobów należy przyjmować jedną z niżej wyszczególnionych gwarancyj, a mianowicie:

a) państwowe papiery wartościowe, wskazane w obwieszczeniu M. S. z dnia 31.III. 1927 r. (Dz. U. M. S. z dnia 20.IV. 1927 r. Nr. 12); do papierów wartościowych winien być dołączony dokument zastawu, wg. wzoru Nr. 3,

b) gwarancje bankowe wszelkich banków oraz listy gwarancyjne, wg. wzoru Nr. 4 wszelkiego rodzaju instytucyj finansowych, uznanych każdorazowo przez Ministerstwo Skarbu, Departament Obrotu Pieniężnego, w myśl okólnika Min. Skarbu z dnia 10.IX. 1927 r. L. dz. D. O. P./5284/III,

c) weksle kaucyjne (in blanco) na blankietach z odpowiednią opłatą stemplową, uzupełnione odpowiednią deklaracją (wzór Nr. 6) z wystawienia detalisty, conajmniej z jednem żyrem osoby odpowiedzialnej majątkowo i posiadającej w danej miejscowości nieruchomość; autentyczność podpisów na wekslach winna być na oddzielnych zaświadczeniach stwierdzona przez miejscowy Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych,

d) dokumenty solidarnej poręki (wzór Nr. 5) po uznaniu każdorazowem przez Ministerstwo Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego).

Wartość powyższych gwarancyj winna przewyższać o 10% wartość wyrobów, oddanych do komisowej sprzedaży.

§ 3.

W celu otrzymania zezwolenia na sprzedaż komisową detalista winien zwrócić się do miejscowego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów z podaniem, sporządzonem wg. załączonego wzoru (Nr. 1).

Urząd Akcyzowy po sprawdzeniu: posiadanej koncesji, patentu oraz stanu majątkowego wystawcy i żyrantów, solidności prowadzenia interesu oraz po zasięgnięciu opinji co do osób detalisty i żyrantów, względnie poręczycieli i t. p., przedstawia podanie Komisji (§ 4) do decyzji.

§ 4.

Do wydawania decyzji w sprawach, związanych z przyznawaniem komisu, powołane są Komisje przy Urzędach Akcyzowych, składające się: z Naczelnika Urzędu Akcyzowego, względnie jego zastępcy — jako przewodniczącego, Naczelnika Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych (względnie jego zastępcy) — Inspektora Akcyzy oraz Delegata D. P. M. S., t. j. (zależnie od miejsca poboru wyrobów monopolowych) bądź Kierownika wytwórni bądź też Kierownika najbliższej hurtowni Państwowej lub przez nich delegowanych osób.

Komisje te na podstawie posiadanych lub zebranych danych decydują protokólarnie o: odpowiedzialności majątkowej osób ubiegających się o komis, wysokości udzielić się mającego komisu, prawidłowości złożonych przy podaniu dokumentów i t. p., poczem właściwe Urzędy Akcyzowe przyznają i uruchomiają komis przy użyciu formularza (wzór Nr. 2), zawiadamiając o tem Dyrekcję P. M. S., firmę oraz hurtownię (wzgl. wytwórnię) P. M. S.

Tylko jednomyślnie powzięte decyzje Komisji są prawomocne.

W razie sprzeciwu któregokolwiek z członków Komisji należy sprawę przyznania komisu ze wszystkiemi materjałami i z należycie umotywowanym, pisemnym sprzeciwem przekazać właściwej Izbie Skarbowej, która wydaje ostateczną decyzję.

§ 5.

Wyszczególnione w § 2 papiery wartościowe i dokumenty winny być składane przez Urząd Akcyzowy w Kasach Skarbowych na rachunek depozytowy D. P. M. S.

§ 6.

Koncesjonarjusz, któremu udzielono prawa sprzedaży komisowej, winien uzyskane wpływy gotówkowe w całości wpłacać do kasy wytwórni lub hurtowni, wzgl. przekazywać je na rachunek Wytwórni w P. K. O. dnia 1-go każdego miesiąca. Wpłaty do P. K. O. winny być dokonywane za pomocą blankietów nadawczych ustalonego przez

Dyrekcję P. M. S. wzoru. Na wpłaty dokonane bezpośrednio do Kasy wytwórni, wzgl. hurtowni, wydawane będą komisantowi pokwitowania. Potwierdzenia dla wpłacającego, wydane przez P. K. O., oraz wspomniane pokwitowania, komisant winien załączać do książki komisowej sprzedaży, jako dowody na uskutecznione wpłaty.

Komisant obowiązany jest prowadzić oddzielną książkę komisowej sprzedaży wg. ustalonego wzoru (załącznik Nr. 9).

Komisantowi przysługuje prawo otrzymania nowej partji towaru do wysokości dokonanej przez niego wpłaty dopiero po przedstawieniu dowodu o wpłaceniu należności za poprzednio pobrany towar.

O ile komisant wnosi pieniądze za pobrany towar nie do właściwej hurtowni, lecz do P. K. O., na rachunek danej wytwórni, winien przy pobieraniu towaru z hurtowni przedstawić pokwitowanie P. K. O. na wpłaconą sumę.

Dokument wpłaty do P. K. O. pozostaje w dokumentach hurtowni, wzamian czego hurtownia wydaje inne szczegółowe pokwitowania (załącznik Nr. 10).

Osoba pobierająca towar w zastępstwie komisanta winna wykazać się oprócz wspomnianych wyżej dokumentów, także pisemnem upoważnieniem komisanta do odbioru towaru, potwierdzonem co do identyczności podpisu przez Kontrolę skarbową, z przyłożeniem pieczęci urzędowej.

§ 7.

W wypadkach stwierdzenia przez władze skarbowe lub organa D. P. M. S. braku w sklepie komisanta towaru, za który w przepisanym terminie nie wpłacono należności, zalegania ze spłatą, nadużyć i t. p., właściwe Urzędy Akcyzowe, hurtownie państwowe lub wytwórnie, obowiązane są natychmiast wstrzymać dalszą sprzedaż komisową.

W wypadku cofnięcia prawa komisowej sprzedaży wytwórnie względnie hurtownie, obowiązane są natychmiast wstrzymać dalsze wydawanie towaru w komis i wystąpić do właściwego Urzędu Akcyzowego z wnioskiem o wydanie, w myśl § 28 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26.III. 1927 r. (Dz. U. Nr. 32 z 1927 r. poz. 289) orzeczenia o przymusowem ściągnięciu należności P. M. S. wraz z należnemi odsetkami, zabezpieczenie jej i ściągnięcie z majątku dłużnika.

§ 8.

Wytwórnie lub hurtownie obowiązane są prowadzić szczegółowy rachunek komisantów, a nadto przesyłać do Dyrekcji P. M. S. sprawozdania miesięczne o działalności, obrotach oraz o zadłużeniu detalistów (załącznik Nr. 11).

§ 9.

Wyroby monopolowe wydawane będą na podstawie zamówienia ustalonego wzoru, podpisanego przez komisanta (załącznik Nr. 7) za pokwitowaniem komisanta lub osoby przezeń pisemnie upoważnionej. Upoważnienie należy przechowywać.

§ 10.

Na wydane wyroby i opakowanie wytwórnie względnie hurtownie monopolowe wystawiać będą każdorazowo rachunek, który komisant winien przechowywać w kopercie, dołączonej do księgi komisowej sprzedaży, jako dowody na pobrany w komis towar (załącznik Nr. 8).

§ 11.

Do książki komisowej sprzedaży po stronie przychodowej komisant wpisuje: datę i numer oraz sumę rachunku wraz z opakowaniem — po stronie rozchodowej: datę wpłaty, dokąd wpłacono (do P. K. O., do kasy wytwórni ,względnie hurtowni) oraz sumę wpłaty, tudzież zwrot skrzyń do wytwórni, względnie hurtowni, po cenie policzonej w fakturze.

Komisant obowiązany jest conajmniej raz na miesiąc przedkładać wytwórni wzgl. hurtowni książkę komisowej sprzedaży do sprawdzenia i poświadczenia prawidłowości i zgodności. Wytwórnia lub hurtownia winna w dniu przedstawienia sobie książki (wzór Nr. 9) sprawdzić ją i zwrócić tego samego dnia komisantowi.

§ 12.

Wszelkie druki, jak: książka komisowej sprzedaży, zamówienia, blankiety nadawcze do P. K. O. i t. p., będą dostarczane przez Dyrekcję P. M. S. po cenie kosztów własnych.

§ 13.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, nie dotyczy jednak tych miejscowości i rejonów, w których hurtowa sprzedaż wyrobów monopolowych odbywa się za pośrednictwem hurtowni komisowych. Jednocześnie unieważnia się okólnik zewnętrzny Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z dnia 13 lipca 1927 r. Nr. 33/IV.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

WZÓR Nr. 2.

ODPIS.

Nr.......................

Warszawa, dnia ....192 ... r.

FIRMA...

....

....

w ....

wojew. ....

Przyznany przez Urząd Akcyzowy komis na sprzedaż detaliczną wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego

	Fabrykacyjny	Handel butelkowy	Wydawano w komis wyroby monopolowe	Razem
d o t y c h c z a s o w y.				
gwarancja bankowa				
dok. solidarnej por.				
wekslowe . . . : . . .				
walorami				
U r u c h o m i o n o: p r z y z n a n o				
wzgl. przywrócono komis nowy, dawny wzgl. dodatkowy				
p o d z a b e z p i e c z e n i e:				
gwarancją bankową				
dokum. solid. por.				
wekslowe				
walorami				
Z ewidencją .—				
Z r e d u k o w a n o k o m i s:				
pod zabezpieczenie gwarancją bankową .				
dokum. solid. por.				
wekslowe				
walorami				
Łączna suma kredytów				

Słownie ....

Kopje wysłano: 1) do D. P. M. S., 2) do firmy, 3) do Hurtowni (Wytwórni).

NACZELNIK URZĘDU AKCYZOWEGO:

Wzór Nr. 1.

. . . . dnia . . . . . 1928 r.

Nazwa firmy . . . .
Miejscowość . . . .
Poczta . . . .
Powiat . . . .
Województwo . . . .
Adres telegraficzny . . . .
Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów . . . . .
Koncesja Nr. . . . z dn. . . . . . 192 . . r.
Patent Nr. . . . z dnia . . . . . . 192 . . r.

Do
Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów
w . . . .

PODANIE.

Niżej podpisana firma prosi Urząd Akcyzowy o przyznanie jej komisu na wyroby P. M. S. na sumę złotych . . . . (słownie), przedstawiając przy niniejszem: wyciąg z rejestru handlowego z ostatnich 7 dni przed złożeniem podania oraz deklaracje (wzory Nr. . . . . .).

(Obowiązek składania wyciągu z rejestru handlowego dotyczy jedynie firm handlowych, lecz nie detalistów, handlujących jednoosobowo).

Na zabezpieczenie komisu podpisana firma złoży . . . .
. . . .
. . . .

1. Podpisana firma obowiązuje się wpłacać wpływy z komisowej sprzedaży wyrobów monopolowych dnia 1-go każdego miesiąca bez wezwania i stawiania w zwłoce.

2. W razie uchybienia terminu płatności, wskazanego w p. 1, firma zgadza się, że cała należność P. M. S. stanie się natychmiast wymagalna, a dalszy komis zostanie bezwłocznie zamknięty, oraz ażeby w przewidzianym powyżej wypadku firmie, kontrahentowi przez Urząd Akcyzowy koncesja z dnia . . . . Nr. . . . . na prowadzenie handlu detalicznego wyrobami spirytusowemi, została odwołana bez żadnego z tego tytułu odszkodowania. Od każdej z niewpłaconych w terminie rat do dnia płatności biegną na rzecz Dyrekcji P. M. S. procenty zwłoki w wysokości 15% w stosunku rocznym.

3. Firma . . . . zgadza się na to, że Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego będzie mogła w każdym czasie komis zamknąć.

4. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) będzie miała prawo do otrzymania nowej partji towaru z Wytwórni lub Hurtowni w granicach udzielonego komisu po przedstawieniu dowodu wpłaty należności za poprzednio pobrany towar.

5. Udzielony w komis przez Dyrekcję P. M. S. towar w celu łatwiejszej kontroli, winien znajdować się w sklepie osobno od innych towarów i w ten sposób ustawiony, aby w każdej chwili można było ilość jego sprawdzić.

6. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) obowiązana jest do umieszczenia w oknie wystawowym, conajmniej po 2—3 butelki każdego wyrobu i rozmiaru.

7. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) obowiązuje się, dla ułatwienia kontroli, prowadzić osobny rachunek komisowej sprzedaży w księdze, w/g wzoru, opracowanego przez Dyrekcję P. M. S.

8. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) oświadcza, że wiadomo jej, iż niewpłacenie do kas D. P. M. S. pieniędzy, uzyskanych ze sprzedaży oddanych jej w komis wyrobów monopolowych w terminach i na warunkach, podanych w punkcie 1-szym niniejszego, stanowi przestępstwo:

A. Na obszarze zaboru rosyjskiego: przywłaszczenia, przewidziane w art. 574 Kod. Karnego i karane więzieniem do lat 6-ciu;

B. Na obszarze b. zaboru austrjackiego: sprzeniewierzenia, przewidziane w par. 181 Ust. Karnej i karane więzieniem do lat 20-tu;

C. Na obszarze b. zaboru pruskiego: przywłaszczenia i sprzeniewierzenia, przewidziane w § 246 Kod. Karnego i karane więzieniem do lat 5-ciu.

9. Organa D. P. M. S., jak i Organa Kontroli Skarbowej, mają w każdej chwili prawo skontrolowania ksiąg, składów i wogóle działalności w kierunku sprzedaży powierzonych w komis wyrobów monopolowych.

10. Wyroby monopolowe dla komisowej sprzedaży pobierać będzie (nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) z Państwowej Wytwórni Nr. . . . w . . . . lub Hurtowni Nr. . . . w . . . . (zbędne wykreślić).

11. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) przyjmuje na siebie odpowiedzialność za całość powierzonych do komisowej sprzedaży wyrobów P. M. S. nawet wtedy, gdyby ich utrata, bądź uszkodzenia, powstały wskutek siły wyższej, lub wypadku losowego.

12. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) wyraża zgodę, aby w wypadku cofnięcia prawa sprzedaży komisowej, ewent. zaległość wraz z odsetkami za zwłokę i wszystkiemi kosztami windykacyjnemi, jako też związanemi z powrotnym przewozem towaru do Hurtowni, wzgl. Wytwórni D. P. M. S. była pokryta ze złożonej gwarancji.

13. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) obowiązuje się sprzedawać wódki i spirytus do celów domowo-leczniczych po cenach detalicznych, ustalonych przez Ministerstwo Skarbu dla poszczególnych wyrobów P. M. S., bez pobierania jakichkolwiek dodatków.

14. Należność za towar sprzedany (nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) obowiązuje się wpłacać w/g cennika cen hurtowych, ogłaszanego przez Ministerstwo Skarbu w Dzienniku Ustaw.

15. Bez uprzedniej pisemnej zgody ze strony D. P. M. S. nie wolno (nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) ani w całości, ani częściowo cedować na rzecz osób trzecich praw i obowiązków, wynikających z umowy niniejszej.

16. (Nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) nie służy prawo retencji mienia D. P. M. S. na zabezpieczenie pretensji do D. P. M. S. (nazwa firmy,

nazwisko kontrahenta), nie może również potrącać swych roszczeń pieniężnych do D. P. M. S. z sum tej ostatniej należnych, jeżeli roszczenia te przez D. P. M. S. uznane nie zostały i dopóki do potrącenia ich upoważniona przez Dyrekcję nie będzie.

17. Wszelkie opłaty stemplowe, wynikające z niniejszej komisowej sprzedaży, przyjmuje (nazwa firmy, nazwisko kontrahenta) na siebie.

Wzór Nr. 3.

DOKUMENT ZASTAWU.

Podpisanemu (nazwa: imię i nazwisko kontrahenta) z siedzibą w . . . . Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych postanowił udzielić komisu na wyroby monopolowe do wysokości . . . . (słownie) każdorazowo, pod istniejącemi na ten wypadek lub w przyszłości oznaczyć się mającemi warunkami i zastrzeżeniami za złożeniem odpowiedniego zabezpieczenia.

Podpisany (nazwa firmy, imię i nazwisko kontrahenta) daje więc niniejszem Urzędowi Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . . . na zabezpieczenie pomienionego komisu na wyroby monopolowe Dyrekcji P. M. S., względem (nazwa firwy, imię i nazwisko kontrahenta) z jakiegokolwiek tytułu powstałych lub powstać mogących wraz z odsetkami od kwot należnych Dyrekcji P. M. S. w/g najwyższej stopy procentowej, dozwolonej w stosunkach prywatno-prawnych ustalonemi rygorami, oraz wszelkiemi kosztami ściągnięcia, w zastaw (nazwa walorów lub . . , ...) w ilości sztuk w odcinkach po Zł. . . . . . , t. j. każdy odcinek, oznaczonemi Nr. Nr. . . . na ogólną sumę . . . . (słownie), które, celem uzyskania prawa zastawu pozostały przez (nazwa firmy, imię i nazwisko kontrahenta) oddane Urzędowi Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . w całkowite posiadanie ostatniego.

Podpisany (nazwa firmy, imię i nazwisko kontrahenta) oświadcza, że zgadza się z tem, aby w razie niezapłacenia w przepisanym terminie powyższej kwoty, wraz z wszelkiemi ubocznemi należytościami, Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . , bez dalszych kroków był upoważniony szczególnie bez jakiejkolwiek sądowej interwencji, sprzedać podane wyżej papiery wartościowe, w/g kursu giełdowego, a z uzyskanej ceny zaspokoić zaległości wraz z wszelkiemi ubocznemi należytościami oraz kosztami realizacji zastawu.

Zastaw pozostaje także wtedy w mocy, gdy Urząd Akcy i Monopolów Państwowych zrzeknie się innych zabezpieczeń, zobowiązań, zabezpieczonych niniejszym zastawem, tak już istniejących jako też mogących powstać w przyszłości.

We wszystkich sprawach prawnych, które nie należą w/g ustawy przed wyłączny sąd, będzie kompetentnym sąd okręgowy w . . . .

Zastaw niniejszy od . . . . przyjmuje w imieniu Urzędu Akcyz i Monopolów Państwowych (imię i nazwisko pełnomocnika Urzędu Akcyz i Monopolów Państwowych), na podstawie upoważnienia Urzędu Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . z dnia . . . . za L. . . . . .

Podpis (nazwa firmy, imię i nazwisko kontrahenta)	Podpis urzędnika Urzędu Akcyz i Monopolów Państwowych.

Wzór Nr. 4.

LIST GWARANCYJNY.

Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . udzielił (nazwa firmy, imię i nazwisko kontrahenta) prawa poboru wyrobów Monopolu Spirytusowego do komisowej sprzedaży do wysokości zł. . . . . . każdorazowo, na warunkach określonych przez Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych i z zastrzeżeniem przedstawienia należytego zabezpieczenia.

Podpisani . . . . (nazwa firmy, imię i nazwisko osób, wystawiających list gwarancyjny), jako wykazani . . . . (wymienić formalną podstawę legitymacji prawnej tych osób, jak statut instytucji— rejestr handlowy — pełnomocnictwo i t. p.) zastępcy . . . . (wymienić firmę instytucji gwarantującej) oświadczają niniejszem imieniem tejże (tegoż) iż . . . . (wymienić firmę, względnie firmy instytucji gwarantujących) przyjmuje wobec Skarbu Państwa do wysokości sumy zł. . . . , (słownie) złotych solidarną porękę za należytą terminową zapłatę należności z tytułu komisowej sprzedaży przez . . . . (nazwa firmy ,imię i nazwisko kontrahenta) wyrobów Monopolu Spirytusowego wraz z wszelkiemi należytościami ubocznemi, jak procentami, procentami zwłoki, karami konwencjonalnemi i t. p., do których uiszczenia firma . . . . każdorazowo będzie zobowiązana i zobowiązuje się wpłacić powyższą sumę na pierwsze żądanie Urzędu Akcyz i Monopolów Państwowych w ciągu . . . . dni do Kasy Skarbowej w . . . . .

(Firma instytucji gwarantującej) zrzeka się prawa żądania uprzedniego pozywania przez Skarb Państwa firmy . . . . i roztrząsania jej majątku niemniej prawa żądania rozdzielenia skargi między kilku poręczycieli, o ileby takie prawo bez tego jej służyło.

Bank (wymienić firmę banku) przyjmuje na siebie solidarną odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania (wymienić firmę lub osobę) w stosunku do Skarbu Państwa, powstałe przed upływem terminu ważności niniejszej gwarancji, chociażby płatność tych zobowiązań przypadała po tym terminie. Poręczenie pozostaje w mocy w razie jakichkolwiek zmian co do osób właścicieli, względnie wspólników firmy dłużniczki, lub co do jej charakteru prawnego.

Zwolnienie przez Skarb Państwa z istniejących możliwie już obecnie, lub mogących powstać w przyszłości innych zabezpieczeń, dla poręczonego niniejszem zobowiązania firmy . . . . .

. . . . (jak praw zastawu, przywilejów, hipotek i t. p.) nie będzie uzasadniało dla . . . . (firma instytucji gwarantującej) ani zwolnienia z poręki, ani jakichkolwiek zarzutów lub roszczeń.

Dla rozstrzygnięcia wszelkich sporów, mogących wyniknąć z niniejszego poręczenia, będą wyłącznie kompetentne sądy rzeczowo właściwe w siedzibie Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . . , na zasadzie prawa w Warszawie obowiązującego.

Gwarancja niniejsza ważna jest do dnia . . . .

Uwaga: Podpisy na liście gwarancyjnym winny być poświadczone rejentalnie.

Wzór Nr. 5.

DOKUMENT SOLIDARNEJ PORĘKI.

Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . . . udzielił (nazwa firmy, imię i nazwisko kontrahenta) prawa poboru wyrobów Monopolu Spirytusowego dla komisowej sprzedaży do wysokości Zł. . . . . . . każdorazowo, na warunkach określonych przez Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . i z zastrzeżeniem przedstawienia należytego zabezpieczenia.

Podpisani . . . . (nazwa firmy, imię i nazwisko osób wystawiających list gwarancyjny) przyjmuje wobec Skarbu Państwa do wysokości sumy za należytą i terminową zapłatę należności z tytułu komisowej sprzedaży przez (nazwa firmy imię i nazwisko kontrahenta) wyrobów Monopolu Spirytusowego wraz z wszelkiemi należytościami ubocznemi, jak procentami, procentami zwłoki, karami konwencjonalnemi i t. p., do których uiszczenia firma . . . każdorazowo będzie zobowiązana i zobowiązuje się wpłacić powyższą sumę na pierwsze żądanie Urzędu Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . . w ciągu . . . . dni do Kasy . . . .

(Imię i nazwisko poręczyciela) zrzeka się prawa żądania uprzedniego pozywania przez Skarb Państwa firmy . . . . i roztrząsania jej majątku niemniej prawa żądania rozdzielenia skargi między kilku poręczycieli, o ileby takie prawo bez tego jej służyło.

(Imię i nazwisko poręczyciela) przyjmuje na siebie solidarną odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania (wymienić firmę lub osobę) w stosunku do Skarbu Państwa, powstałe przed upływem terminu ważności niniejszej gwarancji, chociażby płatność tych zobowiązań przypadała po tym terminie. Poręczenie pozostaje w mocy w razie jakichkolwiek zmian co do osób właścicieli, wzgl. wspólników firmy dłużniczki, lub co do jej charakteru prawnego.

Zwolnienie przez Skarb Państwa z istniejących możliwie już obecnie lub powstać mogących w przyszłości innych zabezpieczeń dla poręczonego niniejszem zobowiązania firmy . . . . (jak praw zastawu, przywilejów, hipoteki i t. p.) nie będzie uzasadniało dla . . . . (imię i nazwisko poręczyciela) ani zwolnienia z poręki, ani jakichkolwiek zarzutów lub roszczeń.

Dla rozstrzygnięcia wszelkich sporów, mogących wyniknąć z niniejszego poręczenia, będą wyłącznie kompetentne sądy rzeczowo - właściwe w siedzibie Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . . , . na zasadzie prawa w Warszawie obowiązującego.

Poręka niniejsza ważna jest do dnia . . . .

Uwaga: Podpisy na liście gwarancyjnym winny być poświadczone rejentalnie.

Wzór Nr. 6.

DEKLARACJA WEKSLOWA.

Na zabezpieczenie terminowej zapłaty należności z tytułu komisowej sprzedaży wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego, składam . . . . weksel (li) kaucyjny (ch) in blanco oraz upoważniam Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych do ich wypełnienia w myśl p. . . . . warunków złożonego przeze mnie (przez nas) podania o komis.

Załącznik Nr. 10.

ZAŁĄCZNIK DO OKÓLNIKA.

Pan . . . .
w . . . .
w dniu . . . . złożył Hurtowni (względnie wytwórni) pokwitowanie P. K. O. na wpłacone

Zł. . . . . . .

(literami)

. . . .
na rachunek Nr. . . . Wytwórni Nr. . . . .
w . . . .

podpis Zarządzającego Hurtownią względnie Kierownika Wytwórni.

(pieczęć)

„.............................." .... 192..... r

DO PAŃSTWOWEJ $\frac{\text{WYTWÓRNI}}{\text{HURTOWNI}}$ WÓDEK Nr. .... w ....

ZAMÓWIENIE.

Na zasadzie zezwolenia Nr. .... wydanego przez ....
.... w myśl podania z dnia ....
proszę o wydanie mi w komis niżej wyszczególnionych ilości wyrobów monopolowych:

GATUNEK	Ilość butelek			
	1 ltr.	0,5 ltr.	0,25 ltr.	0,10 ltr.
Wódka 40°				
„ 45° zwyczajna				
„ 45° wyborowa				
Spirytus 95°				

Towar proszę:
wysłać do stacji .... pod adresem ....
(wydać komu) ....

....
(podpis)

ADNOTACJE BIURA WYTWÓRNI LUB HURTOWNI

Wolny komis Zł. .... Wydano zlecenie Nr. ....
dn. .... 192 r. dn. .... 192..... r.

....
(podpis) (podpis)

WZÓR Nr. 144/VII.

Wzór Nr. 8 (1). ______ dnia ______ 192__ r.

ZLECENIE Nr.______

na wydanie towaru w komis.

Stosownie do zamówienia Nr.______ z dnia ______ 192__ r.

magazyn wyśle do stacji / wyda w komis ______

niżej wyszczególn one ilości gotowych wyrobów.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość butelek				Litr 100⁰	Cena hurtowa	Suma	
	1 ltr.	0,5 ltr.	0,25 ltr.	0,10 ltr.			Zł.	gr.
Wódka 40⁰ . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" 45⁰ zwycz.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
" 45⁰ wybor.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
Spirytus 95⁰ . . .								
" " . . .								
" " . . .								
	Razem wódka i spirytus							
Skrzynie								
"								
"								
						Razem skrzynie .		
						Ogółem .		

Wartość wódek i spirytusu po cenie nominalnej Zł.______

Kierownik: Towar powyższy wysłano / wydano dn.______ Magazynier:

Księgowy: Towar powyższy otrzymałem

______

(podpis)

Wzór Nr. 145/VII.

Wzór Nr. 8 (2).

„..........................." dnia .... 192... r.

FAKTURA Nr.........

na wydanie towaru w komis.

....

Stosownie do zamówienia Nr.............. z dnia .... 192... r.

Wysłano do stacji ....

Wydano w komis ....

niżej wyszczególnione ilości gotowych wyrobów.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość butelek				Litr 100°	Cena hurtowa	Suma	
	1 ltr.	0,5 ltr.	0,25 ltr.	0,10 ltr.			Zł.	gr.
Wódka 40° . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" 45° zwycz.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
" 45° wybor.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
Spirytus 95° . . .								
" " . . .								
" " . . .								
	Razem wódka i spirytus							
Skrzynie								
"								
"								
					Razem skrzynie .			
					Ogółem .			

Kierownik Wytwórni:

Księgowy:

Wzór Nr. 145/VII.

WZÓR Nr. 8 (3).

Do Urzędu Akcyz i Monopolów w

dnia 192 r.

ODPIS FAKTURY Nr.

na wydanie towaru w komis.

Stosownie do zamówienia Nr. z dnia 192 r.

Wysłano do stacji

Wydano w komis

niżej wyszczególnione ilości gotowych wyrobów.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość butelek				Litr 100⁰	Cena hurtowa	Suma	
	1 ltr.	0,5 ltr.	0,25 ltr.	0,10 ltr.			Zł.	gr.
Wódka 40⁰ . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" 45⁰ zwycz.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
" 45⁰ wybor.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
Spirytus 95⁰ . . .								
" " . . .								
" " . . .								
	Razem wódka i spirytus							
Skrzynie								
"								
"								
					Razem skrzynie .			
					Ogółem .			

Kierownik Wytwórni:

Księgowy:

Wzór Nr. 145/VII.

Wzór Nr. 8 (4).

„..........................." dnia .... 192...... r

POKWITOWANIE Nr...............

na otrzymanie towaru w komis.

Stosownie do zamówienia Nr............z dnia................................ 192...... r.

otrzymano wysłano do stacji / wydano w komis..............................

niżej wyszczególnione ilości wyrobów gotowych.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość butelek				Litr 100°	Cena hurtowa	Suma	
	1 ltr.	0,5 ltr.	0,25 ltr.	0,10 ltr.			Zł.	gr.
Wódka 40° . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" " . . .								
" 45° zwycz.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
" 45° wybor.								
" " " .								
" " " .								
" " " .								
Spirytus 95° . . .								
" " . . .								
" " . . .								
	Razem wódka i spirytus							
Skrzynie								
"								
"								
					Razem skrzynie .			
					Ogółem .			

..............................dnia.............................. 192...... r.

....

(czytelny podpis odbiorcy).

Wzór Nr. 145/VII.

PRZYCHÓD.

Wzór Nr. 9.

Data Faktury	Nr. Faktury	Wartość pobranych: wyrobów P. M. S. Zł.	gr.	Skrzyń Zł.	gr.	Poświadczenie Wytwórni, wzgl. Hurtowni o sprawdzeniu pozycji
Z przeniesienia . .						
Do przeniesienia . .						

ROZCHÓD.

Data	WPŁATY do kasy Wytwórni, wzgl. Hurtowni, lub do P. K. O.	Suma Zł.	gr.	Wartość zwróconych skrzyń Zł.	gr.	Poświadczenie Wytwórni, wzgl. Hurtowni o sprawdzeniu pozycji
Z przeniesienia . .						
Do przeniesienia . .						

Załącznik Nr. 11.

W Y K A Z

obrotów i zadłużenia w miesiącu .... detalicznych koncesjonarjuszy, pobierających wyroby P. M. S. z Wytwórni (względnie Hurtowni) w ....

Miejscowość	Nazwisko i imię komisanta	Obrót w miesiącu		Zadłużenie komisanta w ostatnim dniu miesiąca		UWAGI
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	

Monopol soli.

58.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1927 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19 lutego 1925 r. oraz ustanowienia rabatu handlowego dla sprzedawców soli.

Na zasadzie §§ 4 i 22 rozoprządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia z dnia 21 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 930) uzupełnia się. przez dodanie następującego nowego ustępu:

Do powyższych cen soli, sprzedawanej w ozdobnych opakowaniach kartonowych po 1 kg, względnie ½ kg., będzie się doliczać na koszta opakowania 10 zł. na 100 kg przy opakowaniu po 1 kg soli oraz 14 zł. na 100 kg przy opakowaniu po ½ kg soli.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 46).

Przepisy celne.

59.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 25 stycznia 1928 r.

w sprawie ceł maksymalnych.

Na podstawie art. 7 lit. g. ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) i zgodnie z art. 5 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się maksymalne przywozowe stawki celne wyższe o 100% od stawek celnych ustalonych w taryfie celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) w brzmieniu każdocześnie obowiązującem.

§ 2. Ustanawia się maksymalne przywozowe stawki celne na następujące towary wolne od cła w powołanej taryfie celnej:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. zł. gr.
1	Zboże w ziarnie i strączkowe:	
	1) zboże w ziarnie:	
	a) żyto, jęczmień, owies . .	6.—
	b) pszenica	15.—
	c) tatarka, gryka, proso, kukurydza	4.—
	d) koński ząb	bez cła
	2) strączkowe:	
	a) groch, soczewica, bób, peluszka, wyka, seradela, bobik	4.—
	b) fasola	7.—
	c) łubin	bez cła
5	Warzywa i okopowe:	
	1) świeże:	
	c) kapusta głowiasta:	
	II. przywożona w okresie od 16 lipca do 31 maja	5.—
40	Zwierzęta, ptactwo, owady, płazy:	
	3) bydło rogate:	
	c) cielęta, od sztuki	15.—
	5) owce i barany, od sztuki . .	15.—

§ 3. Maksymalne przywozowe stawki celne stosuje się do towarów, które pochodzą z krajów, nie mających z Polską uregulowanych stosunków handlowych ,o ile w krajach tych towary, pochodzące z polskiego obszaru celnego, traktowane są przy przywozie gorzej, aniżeli towary innych państw lub popierany jest wywóz towarów do polskiego obszaru celnego zapomocą premji.

§ 4. Zastosowanie maksymalnych przywozowych stawek celnych do towarów pochodzących z krajów, z któremi nawiązane są rokowania o zawarcie układów handlowych, może być zawieszone na określony czas.

§ 5. Maksymalne przywozowe stawki celne nie mają zastosowania do towarów, zalegających w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych, pocztowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnem.

§ 6. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1928 r.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dn. 22 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 943), z dnia 11 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 651) i z dnia 21 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 979).

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 31 stycznia 1928 r. Nr. 9, poz. 66).

60.

OKÓLNIK L. D. IV/11342/4/27

z dnia 25 stycznia 1928 r.

w sprawie przesyłek tytoniowych zwracanych zagranicę.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł i Izb Skarbowych.

Celem uniknięcia wypadków zwracania zagranicę nieprzyjętych przez państwowe fabryki tytoniu transportów surowca tytoniowego z pominięciem wszelkiej kontroli celnej i skarbowej, zarządza się co następuje:

Przesyłki tytoniowe zwracane zagranicę i nadawane do transportu w miejscowości, w której znajduje się urząd celny, winny być zgłaszane bezpośrednio przez zarząd fabryki lub składnicy tytoniowej w miejscowym urzędzie celnym z wnioskiem na przekazanie do granicznego urzędu celnego.

W rubryce 16 (uwaga) towarowej listy przekazowej należy zaznaczyć wyraźnie, że towar ma być wywieziony z powrotem zagranicę.

W miejscowościach, w których niema urzędów celnych, przesyłka zwrotna winna być zgłoszona w kontroli skarbowej, która w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. 26.IV. 1927 r. L. 8297/B/27 obowiązana jest do przekazania przesyłki zwrotnej z miejsca nadania do granicznego urzędu celnego za dokumentami przeznaczonemi do przekazywania przedmiotów monopolu państwowego względnie podlegających opłatom wewnętrznym.

Przesyłki przeznaczone do powrotnego wywozu przez Gdańsk ma kontrola skarbowa przekazywać do urzędu celnego w Tczewie, który przekaże przesyłkę do wystąpienia zagranicę przez jeden z urzędów celnych w Gdańsku, stosując się do postanowień zawartych w instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 73 poz. 663 z 1922 r.). Dalsze przekazanie winno odbywać się na wniosek kolejowej ajencji celnej w Tczewie. Sporządzoną przez nią listę przekazową w 3-ch egzemplarzach sprawdza urząd celny w Tczewie z dokumentami przekazowemi, otrzymanemi od kontroli skarbowej z miejsca nadania przesyłki wraz z przesyłką.

Fakt nadejścia przesyłki do Tczewa i dalszego przekazania jej do Gdańska pod kontrolą celną, zaświadczy urząd celny w Tczewie na dokumencie kontroli skarbowej. Ze swej strony urząd celny w Tczewie ma zwrócić szczególną uwagę na załatwienie listy przekazowej przez odnośny urząd celny w Gdańsku.

Urząd celny w Tczewie nakłada również swoje plomby celne, niezależnie od plomby nałożonej przez Kontrolę Skarbową.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Dr. T. Grodyński.*

61.

OKÓLNIK L. D. IV. 401/4/28

w sprawie urzędów włoskich, upoważnionych do wystawiania świadectw pochodzenia i legitymacji dla komiwojażerów.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Poselstwo Włoskie w Warszawie zawiadomiło, że od 1 grudnia 1927 r. włoskie Izby Handlowe zastąpione zostały przez Prowincjonalne Rady i Urzędy Gospodarcze (Consigli e Uffici Provinciali dell Economia) z siedzibą w rozmaitych centrach prowincjonalnych. Świadectwa pochodzenia i legitymacje dla komiwojażerów są odtąd wydawane przez powyższe prowincjonalne Urzędy Gospodarcze. Nadmienia się przytem, że w ciągu pierwszych miesięcy funkcjonowania nowych Urzędów, będą przez nie używane dawne formularze dla świadectw pochodzenia, jakich używały Izby Handlowe.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1928 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. *Rasiński.*

Pożyczki państwowe.

62.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 stycznia 1928 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji w sprawie wymiany obligacyj kolei węgiersko-galicyjskiej i obligacyj kolei północnej cesarza Ferdynanda na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

Na zasadzie §§ 5, 8 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austrjackiego i Węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1028) oraz § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu należności innemi przepisami nieobjętych oraz o posiłkowem stosowaniu rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1030) oraz §§ 43 i 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213) oraz art. 141 ustawy z dina 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządza się co następuje:

§ 1. 5% obligacje kolei północnej cesarza Ferdynanda z r. 1871 i 1872 oraz 4% obligacje tejże kolei z lat 1886, 1887 (I i II część), 1891, 1898, 1904 i 1888 jak również 5% obligacje kolei węgiersko-galicyjskiej z r. 1870 i 1878 (lub przestemplowane z tychże lat na 3,5%) oraz 4% obligacje z r. 1887 i 3,5% obligacje z r. 1903 ,o ile obciążają one Skarb Państwa Polskiego w myśl art. 203 Traktatu w Saint Germain i art. 186 Traktatu w Trianon, podlegają wymianie na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej przy zastosowaniu postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Za każde 1.000 koron wartości nominalnej obligacyj kolei północnej cesarza Ferdynanda, o ile one nie podpadają pod postanowienia § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 30, poz. 213), przypada tytułem wymiany części, obciążającej Skarb Państwa Polskiego, 33.75 złotych w obligacjach względnie świadectwach ułamkowych 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

§ 3. Za każde 400 koron nominalnej wartości obligacyj kolei węgiersko-galicyjskiej, o ile one nie podpadają pod postanowienia § 43 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 30, poz. 213), przypada tytułem wymiany części obciążającej Skarb Państwa Polskiego, 37.50 złotych w obligacjach względnie świadectwach ułamkowych 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

§ 4. Świadectwa ułamkowe 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej wydane będą w odcinkach, odpowiadających ½, ¼, $^1/_8$, $^1/_{40}$ części 30 złotowej obligacji tejże pożyczki. Świadectwa te, przedstawione na sumy podzielne przez 30 złotych będą w każdej chwili wymieniane przez Urząd Pożyczek Państwowych na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

§ 5. Obligacje wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, które podpadają pod postanowienie § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. będą podlegały wymianie na obligacje 5% pożyczki konwersyjnej kolejowej po kursie, jaki wynika ze stosowania postanowień § 43 wyżej powołanego rozporządzenia. Termin rozpoczęcia wymiany tych obligacyj oraz sposób stosowania postanowień powołanego § 43 będą ustalone oddzielnem rozporządzeniem.

§ 6. Obligacje wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia podlegają wycofaniu z obiegu przez władze czeskosłowackie. Celem dokonania

wymiany w myśl postanowień paragrafów 2 — 5 niniejszego rozporządzenia, należy przedłożyć poświadczenia (affidavit'y) wystawione przez urzędy czeskosłowackie wzamian za wycofane z obiegu obligacje i dotyczące tej części obligacyj, która obciąża Skarb Państwa Polskiego. Wymiany zaświadczeń dokonywać będzie Urząd Pożyczek Państwowych w Warszawie w terminie od dnia 1 lutego 1928 r. do dnia 31 grudnia 1928 r., przyczem w odniesieniu do obligacyj, które zostały uznane za własność obywateli czeskosłowackich będzie on korzystał z pośrednictwa Ceskoslevensky'ego Zúctovaci'ego Ustav'u w Pradze.

§ 7. W odniesieniu do obligacyj, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, co do których obywatelstwo ich właściciela w dn. 21 maja 1924 r. nie było dotąd stwierdzone, należy przy wymianie przedłożyć odnośne dowody, przyczem prawo własności winno być również w sposób dostateczny uwiarogodnione. W razie braku wymaganych dowodów obligacje będą traktowane przy wymianie narówni z obligacjami stanowiącemi własność obywateli austrjackich.

§ 8. Podania, wznoszone w sprawach o wymianę wyszczególnionych wyżej obligacyj i zaświadczeń (affidavit'ów) wolne są od opłaty stemplowej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) August Zaleski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) A. Meysztowicz.

Minister Komunikacji:

(—) Romocki.

(Dz. U. R. P. z dnia 31 stycznia 1928 r. Nr. 9, poz. 65).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

63.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 23 stycznia 1928 r.

w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów, osób wojskowych oraz emerytów, wdów i sierot.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Pełniącym służbę na obszarze Państwa Polskiego funkcjonarjuszom państwowym, wymienionym w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), funkcjonarjuszom dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw, sędziom i prokuratorom, praktykantom i aplikantom oraz wojskowym zawodowym i zatrzymanym czasowo w służbie czynnej oficerom rezerwy, przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 45% uposażenia miesięcznego.

Przez uposażenie, stanowiące podstawę obliczenia zasiłku rozumie się uposażenie, obliczone na podstawie art. art. 3, 4, 5, 37 ustęp 1, 39 ustęp 3, 54 ustęp 1, 62 ustęp 1 i 118 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r. art. art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107), względnie §§ 29 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725).

Art. 2. Prawo do jednorazowego zasiłku, określonego w art. 1 przysługuje pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, pobierającym wynagrodzenie według grup uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 3. Jednorazowy zasiłek w wysokości 45% wynagrodzenia miesięcznego przyznaje się również:

a) pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, których całkowite wynagrodzenie miesięczne, ustalone w sposób ryczałtowy nie przekracza kwoty 1.000 zł.;

b) nieetatowym pracownikom kolejowym, stałym, dziennie płatnym, objętym art. 102, 103 i 116 wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r.;

c) czasowym i próbnym pracownikom kolejowym, o ile pozostają w służbie bez przerwy od dnia 3 stycznia 1927 r., oraz

d) pracownikom dziennie płatnym, opbierającym wynagrodzenie według grup uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

Za podstawę obliczenia tego zasiłku przyjmuje się dla pracowników, wymienionych w punktach b) i d) normalne uposażenie (wynagrodzenie) miesięczne, posiadanej przez pracownika kategorji (grupy) i szczebla płacy (uposażenia) łącznie z dodatkiem ekonomicznym, stołecznym, kresowym i 10% podwyższeniem, przyznanem na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 roku i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca

1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725), zaś dla pracowników, wymienionych w punkcie c) normalne wynagrodzenie miesięczne.

Art. 4. Osobom, uprawnionym do pobierania uposażenia emerytalnego, pensji wdowiej i sierocej na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 46 z 1924 r.) w brzmieniu ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 178) przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 45% miesięcznego uposażenia emerytalnego względnie pensji wdowiej lub sierocej.

Art. 5. Jednorazowy zasiłek, unormowany niniejszem rozporządzeniem, będzie wypłacony w dniach 25 stycznia i 10 marca 1928 r. w dwóch równych ratach.

Art. 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz wszystkim innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
G. Czechowicz

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki.

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Dr. Jurkiewicz

Minister Reform Rolnych:
Witold Staniewicz

Minister Poczt i Telegrafów:
Bogusław Miedziński

(Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1928 r., Nr. 7, poz. 41).

Drukarnia Państwowa. Nr. 39848 6.II. 28. 7.500.